

Oplatí sa dávať peniaze heretikom v Cirkvi? Za peniaze veriacich podporujú LGBT, klimatickú hystériu, ničenie tradície a rozvrat

Branislav Michalka

29. apríla 2023 ✚ Cirkev ✚ Komentár

Heréza na splátky?

Dnešní veriaci katolíci stoja pred zásadnou dilemou, do akej miery má povinnosť podporovať cirkevné ustanovizne, pokiaľ tie samotné hlásajú herézy a rozkladajú Cirkev zvnútra. Typickými príkladmi takejto schizoidnej situácie, v rámci ktorej si veriaci predplácajú vlastnú duchovnú smrť, sú napríklad cirkvi v nemecky hovoriacich krajinách. V nich je daňový systém nastavený tak, že oficiálne členstvo v Cirkvi je naviazané na platenie cirkevnej dane. Pokiaľ občan odmietne alebo prestane daň platiť, je to považované za vystúpenie z Cirkvi. Práve preto disponujú krajiny ako Nemecko, takými presnými štatistikami ohľadom apostázy katolíkov.

Ilustračný obrázok, zdroj: wallpaperflare.com

V masách odpadlíkov, ktorých počet sa neustále zvyšuje, sa však v nemalej miere nachádzajú aj tradiční katolíci, ktorí proste v zúfalstve z katastrofálneho presadzovania heréz vlastnou hierarchiou, odmietajú platiť cirkevnú daň. Následne sú zaradení do štatistiky ako odpadlíci, napriek tomu, že majú k niečomu takému nekonečne ďalej ako mnohí ich biskupi. Hovoriť teda o nejakom odpadnutí od viery a Cirkvi nie je v tomto prípade adekvátne. Notabene v prípade, keď tu ide skôr o dôsledok nemeckého povojnového štátneho systému, než o dodržiavanie nejakých všeobecných cirkevných pravidiel.

V skutočnosti si radoví veriaci len dostatočne uvedomili súvislosť medzi bohorovnou aroganciou heretických prelátov, kňazov i laikov podieľajúcich sa na riadení Cirkvi a ich disponovaním dostatočne veľkým majetkom, ktorý im umožňuje viesť primerane pohodlný život napriek tomu, že sa im neustále znižuje stádo, že šíria herézy odporujúce nemennej náuke Cirkvi a reprezentujú len záujmy ukričanej liberálnej menšiny.

Svetová revolúcia potrebuje peniaze

Po všetkých škandáloch okolo tzv. synodálnej cesty je zrejmé, že tento problém sa netýka len nemecky hovoriacich krajín, ale doslova celej Cirkvi. Neustále presadzovanie zmien v sexuálnej morálke a učení Cirkvi a spochybňovanie celkového nastavenia a úlohy Cirkvi vo svete, ktoré sa začína u prelátov na vrchole mocenskej pyramídy, ako sú napr. predstavitelia synodálnej cesty: kardinál Hollerich a kardinál Grech, pokračuje k miestnym biskupským konferenciám, kde sa spája so spodným prúdom heretických kňazov a laikov – to je celosvetový a nie iba nemecký problém.

Motor týchto deštruktívnych zmien – západoeurópsky a americký episkopát, patrí v rámci sveta k najbohatším. Z diecéz, ktoré spravuje si vytvoril pohodlné laboratória cirkevnej revolúcie, kopírujúce, niekde rýchlejšie, inde pomalšie, neomarxistickú revolúciu v sekulárnej sfére. Niet ideologického výstrelku svetského, aby ho vzápätí nekopirovali nadšení cirkevní pastieri. Či už ide o rodovú rovnosť, podporu aktívneho homosexuality, tolerovanie promiskuity a rozvodov, či dokonca transsexualizmus a eutanáziu – každá z týchto zvráteností má už svojho zástancu na najvyšších cirkevných pozíciách. Zahmlievajú svoje názory a obaľujú ich tonami frazeologickej vaty, krútia sa vo vyjadreniach tým najdiplomatickejším spôsobom, aby nakoniec, keď im to umožní postupujúci strach, zmätok a rezignácia veriacich laikov, otvorene prišli so svojimi heretickými požiadavkami.

Konzervatívne peniaze, do liberálneho prasiatka

Popritom sa neustále dožadujú finančnej podpory zo strany veriacich. Tí v strachu, žeby sa dopustili niečoho nekalého, ak by odmietli prispieť do zvončeka pastierovi, ktorí si vyvesil na kostolnú vežu dúhový zástavu alebo s klimatickými aktivistami posedáva na chodníku, radšej vhodia do príslušného otvoru svoj pravidelný obolus. Doma si potom otvoria lokálne cirkevné periodikum, zapnú cirkevný internetový portál, či idú s deťmi na nedeľnú katechézu a zdesene alebo zúriivo hľadajú na všetok ten dúhový, nasladnutý, tolerantný, multi-kulti synkretický hnoj.

Pokiaľ sa opovážia ozvať so svojimi tradičnými výhradami, sú progresívne naladeným pastierom arogantne označení za tmárov či dokonca klérofašistov, s energiou a sebavedomím, ktoré onen predstaviteľ čerpá aj z ich príspevkov do kostolnej kasičky. On totiž vie, že kým bude môcť viesť dostatočne pohodlný život, bez ohľadu na ubúdajúci počet veriacich a zjavne heretické výstupy, tak dovedy bude môcť ďalej spochybňovať a relativizovať existenciu Pekla, nutnosť katolíckych sviatostí a stavu milosti pre spásu duší, sviatostné manželstvo aj jedinečnosť katolíckej Cirkvi oproti heretickým cirkvám. Bude schvaľovať pochybnosti vo viere ako hľadanie nových horizontov, či v duchu mons. Tomáša Halíka ako pevnosť, ktorá sa prejavuje chvením. Bude môcť veriacich otravovať medzináboženským dialógom s pohanskými vierovyznaniami, pred ktorými by najradšej utiekli už len pri pohľade na démonické spodobenie ich božstiev. Bude skrátka neustále rozvracať cirkevnú tradíciu a morálku, či už preto, že on sám je prakticky neveriaci alebo preto, že sa rozhodol Cirkev prispôbiť svetu.

V extrémnej podobe rozvratu, ktorý sa vyskytuje v západnej Európe, môžeme dokonca pozorovať prvé záchvevy utilitarnej a cynickej úprimnosti, v rámci ktorej sa kňazi priznávajú, že vlastne stratili vieru, ale popritom, či skôr napriek tomu, sú ďalej ochotní pastoračne pôsobiť medzi veriacimi (čiže šíriť bludy) a viesť farnosť. Odôvodňujú to tak, že je to zamestnanie ako každé iné, že oni sú vyškolení profesionáli a odborníci, a preto vlastne na tom nezáleží, či oni sami veria, stačí, ak dokážu poskytovať veriacim servis na profesionálnej úrovni. Čiže, na tej najpokrokovejšej a najmodernejšej. Vráťane požehnávania

homosexuálnych párov, samozrejme.

Dúha nad slovenskými kostolmi a peniaze

Nenahovárajte si, že Slovensko je ešte stále mimo túto hru na pokrokovú Cirkev. Stačí sa pozrieť do niektorej z liahní pokrokových mladých katolíkov, v ktorých sa prezentujú také osobnosti ako napríklad koučka a katolícka obhajkyňa LGBT Anežka Karľa. Môžeme ich vidieť aj s osobami vysvätenými, ako nás chcú spoločne sprevádzať na kráčaní ich vytúženou synodálnou cestou, na konci ktorej nám už svieti do diaľky dúhová zástava.

Volanie väčšiny radových katolíkov, ktorí nechcú synodálnu Cirkev, ale jedínú, svätú, katolícku a apoštolskú Cirkev, ich nezaujíma. Sedia v slonovinových vežiach svojich pseudo-intelektuálnych pokrokových ideológií, hľadajú pohľad dole na tmárske hemženie a dezolátnych ľudských mravcov, sú presvedčení, že ich nič nemôže ohroziť.

Každý katolík však má možnosť a dokonca povinnosť veľmi dobre si zvážiť, či bude svojimi peniazmi podporovať rozvrat v Cirkvi, alebo upevnenie jej tradície, učenia a morálky. Preto treba pozorne skúmať, čo hlásajú naši pastieri, či kážu v súlade s katolíckou tradíciou a nemenným učením Cirkvi. Netreba sa báť radšej cestovať na sväté omše k pravovernému kňazovi do inej farnosti či diecézy, než podporovať bludy miestneho aktivistického abonenta pokroku. Treba si dobre preskúmať a overiť na aký účel pôjdu ťažko zarobené peniaze, ktoré katolíci s ochotou vkladajú do zvončekov, aby sa náhodou (alebo úmyselne) nestalo, že za tieto peniaze budú financované rôzne pochybné koncerty s účasťou heretických, charizmatických a sektárskych hudobných skupín, ekumenické a medzináboženské stretnutia, na ktorých sa bude relativizovať jediná pravá katolícka viera, či dokonca školenia o tzv. sexuálnej rôznorodosti, rodovej rovnosti, o práve ženy na tzv. voľbu, či iné podobné duchovné lahôdky.

To je presne ten postup, ktorý znervózni progresívnych pastierov, zasiahne ich na mieste, ktoré je pre nich obzvlášť citlivé, lebo oni si často potrpia a nárokuje na určitý životný štandard. Ten je v liberálnych kruhoch vnímaný ako oprávnená odmena za pokrokové snaženie a ako samozrejmosť, pričom v ich ochote pastoračne pôsobiť na masy veriacich, ktoré považujú za zaostalé, hrá tento životný štandard nemalú, ba často až hlavnú úlohu.

Pokiaľ ň príde, tak je pravdepodobné, že ich pokrokové záľuby sa presmerujú na iné „spoločenstvá“, ako o tom svedčia masové odchody kňazov a rehoľníkov z pastoraácie v západnej Európe, alebo im v kontakte s realitou svitne, že Boží Syn neprišiel na svet a nezaložil katolícku Cirkev nato, aby to bola filozofická katedra liberálneho pokroku, ale aby to bola ustanovizeň na spásu ľudských duší.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/oplati-sa-davat-peniaze-heretikom-v-cirkvi-za-peniaze-veriacich-podporuju-lgbt-klimaticku-hysteriu-nicenie-tradicie-a-rozvrat/>